

КНИГА III.

Ἄλλῃ, Σελάνῃ,
 Φάινε κάλον· τὴν γὰρ ποταίσουσι ἄστυχα, δαίμον,
 Τᾷ χροῖα θ' Ἐκάτῃ, τὴν γὰρ σκύλακες τρομέοντι
 Ἐρχομένην νεκρῶν ἀνὰ τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
 Χαῖρ', Ἐκάτῃ δαπλῆτε, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
 Φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισά χερσίονα μήτε τι Κίρκιας,
 Μήτε τι Μηδείας, μήτε Ξανθῆς παρμιήδας.

Θεόκριτος.

... Но, ты о Луно,
 Ты ми добръ свѣти; тебе шж, тиха богыне, да пѣж,
 Еще и земля Евата, що гученцата я трепержтъ,
 Черната кръвь, гробоветъ мъртвешки кога посѣщава.
 Тебе привѣтствувамъ, страшна богыне, до край бжди съ пазн;
 Былкъ пригответъ сѣмъ неподолны отъ тѣсь на Цирцея,
 Или отъ тѣсь на Медея, отъ тѣсь на русытъ богыни.

Θεοκρίτης.

ГЛАВА 1.

Пазарьтъ на Помпея.

*Първѣтъ основанъ на механизма отъ който произлезе новото
 лѣточисленіе на свѣта.*

Слънцето още не бѣше стигнало пладня и пазарьтъ бѣше пълъ съ хора празны и занеты въ работа. Въ италианскытъ градове на тогашната епоха, какъто днесъ въ Парижъ, мжжеть цѣль дѣнь са расхождажъ безпрестанно, тѣй щото общественнытъ зданія, пазарьтъ, портицытъ, банитъ и сжщытъ храмове даже можахъ да са считатъ за тѣхны домове. Не е слѣдователно чудно дѣто украсявахъ толкози раскошно общественнытъ тѣзи мѣста, които бѣхъ за тѣхъ предмети на домашна любовь и на патриотическо тщеславіе. И наистина въ тѣзи епоха Помпея представляше великолѣпно зрѣлише и пріятно въвъ сичкытъ си части. На посланытъ съ мраморъ общественны зданія разговаряхъ са съкѣй дель множество челоуѣцы съ